

Den pittoreska fattigdomen

Jag sitter och tittar i inredningstidningar. Och fortsätter med att Hemnetknarka. Så många fina torp. Pittoreska vyer, gulliga utedass, värmande vedspisar. Ni har säkert också sett reportagen och annonserna: Vitmålade väggar utan tapeter där stockarna syns, vackert slitna trägolv, kökssoffor och emaljerade kaffepannor. Några ängsblommor i ett gammalt krus.

Suck. Det var bättre förr.

Vackrare i alla fall.

Man borde bo så, leva så, tänker jag. Kanske ha höns och potatisland och bli, tja, nästan självförsörjande. Allt fler väljer det livet. Eller: Gör de? Det bara känns så. Det är getter överallt på Internet nuförtiden. Det är bara jag som sitter fast i stan.

Plötsligt, bland alla annonserna en som sticker ut lite: Ett eget fattighus! Jag läser ivrigt:

"Fattigstuga från mitten av 1700-talet säljes

Ca timmen från Sthlm med härligt lantligt läge i anrik kulturbygd ligger denna fd fattigstuga om ca 80 kvm. Stugan inrymmer två rum och kök, samt vind. Skicket är "original" och fastigheten saknar vatten och avlopp. Här finns chansen att skapa något eget med grunden i äldre charm!

Stugan består av två rum. Det finns två kakelugnar och en gjutjärnsspis (ej kontrollerade).

Stugan uppfördes troligen mellan 1746 och 1772, finns utritad första gången på storskifteskartan 1772. Fastigheten utgör en del av gamla sockencentrum vid Överselö Kyrka. "

Ja, mer pittoreskt blir det väl inte. Bilderna är underbara, syrénbuskar och grusväg. Men något stockar sig i halsen. Minner om Fattigstugan som Astrid Lindgren beskriver i Emil i

Lönneberga. Så värst mysigt är det ju inte där, snarare misär.

Och jag vaknar till, på riktigt. Minns vad mormor berättade om sin uppväxt på norra Öland i början av 1900-talet. Hon frös jämt och var alltid hungrig. Det var hennes bestående minnen av barndomen i det gulliga lilla torpet.

Idag är det också renoverat, pittoreskt placerat mitt på Alvaret, den sämsta jordmånen, de fattigaste husen. Det är därifrån jag kommer.

I kökssoffan hostade mormors lillasyster ihjäl sig i spanska sjukan. Det är nog inte så dumt med elektricitet, rinnande vatten och kylskåp när jag tänker efter.

Tack ni som byggde folkhemmet, ni modiga politiker som fick min släkt att överleva med hjälp av barnbidrag, allmän folkpension och sjukvård till alla.

Att vara fattig har aldrig varit vackert. Varken då eller nu.

Text: Maria Korpskog

Bilden är tagen av Anna Fredriksson och föreställer en parstuga från 1600-talet, i Lundby söder om Stockholm. OBS- ej till salu.

Nummer 2/2017 av SocialPolitik

kommer den 9 oktober. Där kan du läsa om dagens svenska osynliga fattigdom. Och mycket mer.

Tema: Vem är värd?